

СЕСТРА МОЛОДША МАТЕРІ МОЄЇ

Їх троє ще з минулого століття
Лишилося з великої родини,
І кожна, досягнувши довголіття,
Лічила й далі нелегкі години.

Одна з них, наймолодша, розміняла
На Спаса свій десяток, вже дев'ятий,
Я не забув, коли ще дівувала,
То нам, племінникам, була як мати.

Вдалась вона і добра й щедра серцем,
Тулились недаремно ми до неї,
На вдачу жартівлива, трохи з перцем,
Для родичів своїх була душею.

Дітей, вже наших, часто дивувала
Сільським, нехитрим і простим гостинцем,
Хоч жменею насіння пригощала,
Як кине із машини у торбинці.

Була тоді в колгоспі тьотя наша
Дояркою, під вечір їх возили,
І діти вже чекали бабу Дашу,
Щоб знову їх чим-небудь пригостила.

Дивуюся, як все те переживши,

Що їй на довгому віку зустрівсь,
Пройшла вона його, не зачерствівши,
А з щедрою дущею залишилась.

Сестра молодша в матері моєї
Була недавно, а тепер немає,
За довгий вік так звикли ми до неї,
А ось тепер її не вистачає.

Нехай вам, тьотю Дашо, пухом буде
Земля, якою легко так ходили,
І довго вас щоб згадували люди,
Спинившись біля скромної могили.

Дата написання вірша: 2021-01-09